

maa jaus; sealt tuakse iga aasta mitu ja mitu laewatäit meie maale, sest, kas Euroopa maal kohwet wäha pruugita!

See küll, ütleb mõni mees, aga mis saab siis kohwega, kui me' teda jua tahame, ega meie ommeti hakka iwi närima? Noh, se on pea öeldud, iwad küpsetatakse ilusaste pruuniks, siis panda küpsetatud sigorid ehk odre hulka, jahwatatakse mõlemad peeneks, seda prügi keedetakse katlas, kui paremat riista ei ole, ja kohwe on walmis, muud kui joo oma himu otsa. Mõni perenaene ehk pereemand hakkab nüüd wist nurisema ja ütleva: kas sa näed ninatarka, meid õpetama ja juhutama, kuidas tuleb kohwet teha, tohoo! Kulla noorikud, palun mina, andke andeks, pidin kaa ifa mõned sõnad sest asjast rääkima, muidu ei oleks mu jutul saba olemas, ja seda tean ma kaa, et mitukorda kõige osawama perenaese käe al kohwe on küpsetares mustaks läinud ja hoopis ärapölenud, nõnda et koertelegi enam ei kõlwanud anda, noh olgu peale, mis kalendritegijal sellega tegemist.

Igaühel asjal, olgu ta hullem kui hul ehk targem kui tark, on oma alustaja olnud, muidugi kohwejoomisel kaa, se-pärast tuleb nüüd kaa mõnda tähendust anda, kuidawiisi ning millal kohwet hakati joomaajaks pruukima. Räägivad wana rahwas ja ütlevad kohwe joomist Araabia maal pool wiet saj aasta eest alustatud olewa ja ons asi sedawiisi sündinud: Oli üks mees ühe kopli peal, kus rohkest kohwepuud seiswad, kitsi hoidmas; seda teab ju igamees, mis waen nende loomadega juhtub olema, mis walla-tumad ja ülemeelelised nemad alati on, muud kui tee silmad lahti, et metsa ei lähe. Mehel ei olnud se asi kaa mite teadmata, aga süiski pani ta imeks, et tema kari oli hoopis hulluks läinud, mite ükski pääwa ajal waid kaa õõse tallis hullasid ja möllasid need häbemata loomad ja ei annud enesele ega karjatsjele sugugi rahu. Wiimaks läks mees oma isandale häda kaebama. Se-jama mõistlik inime mõtles warssi, ega minu kitsed ei ole teise wiisi ehk meelega loodud kui muud kitsed,